

вание на това тържество и на тази извънредна процесия. Единъ отъ нашитѣ приятели бѣше ни завелъ него день въ една къща, изъ прозорцитѣ на която ние виждахме цѣлото тържество, цѣлото пѣстро шествие, цѣлата твърдѣ оригинална процесия. Вечеръта се дава голѣмъ банкетъ, на който по приетия обичай първиятъ министъръ произнася политическа рѣчь, въ която засѣга всички почти пò-важни въпроси отъ иностранната политика. По тоя обичай тазъ вечеръ произнесе на тозъ банкетъ първиятъ министъръ лордъ Биконсфилдъ една рѣчь, която бѣше насочена главно противъ Русия и въ която казваше, че прѣди всичко Англия трѣба да бди за спазването договоритѣ, които обезпечаватъ цѣлостта на турската империя, като при това прибавяше, че никой не е така приготвенъ за война, както Англия и че, ако би станало нужда да се впусне въ борба, тя би удържала толкозъ врѣме, колкото би потрѣбало за постигане гонимата цѣль. Нѣма съмнѣние, че прочитането на тази рѣчь въ вѣстниците ни огорчи и обезпокои, но много приятели ни успокоиха, като ни казаха, че това се казва просто по единъ обичай, и че въ днешно врѣме Англия по никой начинъ нѣма да излѣзе да воюва сама съ когото и да е за Турция, но че Дизраели обичалъ тѣй да заплашва.

На връщане у дома намѣрихме едно писмо отъ лордъ Дерби, въ което, като ни благодари за изказанитѣ ни къмъ него чувства, съжалява, че поради многобройнитѣ му занятия, не ще може да ни приеме за втори пѣтъ прѣдъ прѣдстоещето ни наскоро заминаване отъ Лондонъ.